

УДК 339.564.2

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ НА СВІТОВОМУ РИНКУ

Денисюк А.В., Зінченко О.А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Проаналізовано стан та потенціал розвитку металургійної галузі України на світовому ринку. Розглянуто наслідки укладення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС для металургійної галузі. Виявлено вплив зовнішньоекономічної кон'юнктури на розвиток металургії та її основні проблеми. Зроблено висновки щодо державної економічної політики розвитку металургійної галузі, посилення її експортного потенціалу і зміцнення зовнішньоекономічної безпеки.

Ключові слова: металургійна галузь України, світовий ринок, зовнішньоекономічна безпека, металургійна продукція, державна програма, реальний сектор економіки.

Постановка проблеми. Забезпечення ста-лого розвитку важливих галузей економіки є запорукою формування базису поступового зростання держави. Однією з пріоритетних експортоорієнтованих галузей економіки України є металургійна галузь. Крім того, розвиток металургії України впродовж останніх років має також стратегічне значення з огляду на її потенціал як важливого сектору внутрішнього виробництва та бюджетотворюючої галузі.

Розвиток металургії України впродовж останніх років має стратегічне значення з огляду на її потенціал як важливого сектору внутрішнього виробництва, бюджетотворюючої галузі та однієї із потужних експортоорієнтованих галузей економіки України.

За останні роки у металургів сформувалися не тільки істотні передумови модернізації підприємств, а також й ризики, які обумовлює кон'юнктура світового ринку. Тому, питання забезпечення зовнішньоторговельної безпеки на металургійному ринку є одним із ключових для України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зміцненню зовнішньоторговельної безпеки та вивченню проблем розвитку металургійної промисловості присвячено низку наукових доробків як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. В. Венгер та В. Точилін, доводять, що український сектор чорної металургії історично сформувався як частина загальносоюзного металургійного сектору, що постачав продукцію для потреб усієї країни., тому провідне місце України на світовому ринку сталі пов'язане, насамперед з цим.

Саме тому, що вітчизняний сектор чорної металургії має виробничий потенціал, який значно перевищує внутрішні потреби національної економіки, Україна є базою для масштабного експорту чорних металів [1, с. 71]. Л. Горошкова, В. Волков, визначають основні детермінанти економічної безпеки металургійної галузі як реального сектору економіки, а саме:

- параметри факторів виробництва та інфраструктури;
- умови та параметри ринкового попиту на продукцію галузі;
- технологічно споріднені галузі / оскільки вони забезпечують виробника факторами виробництва та в одночас є ґрунтовими складаючими економічної безпеки;

– структура ринку та конкурентна ситуація на ньому, від якої залежать можливості галузі в отриманні прибутку [2].

Потенціал галузі формують не лише інфраструктура металургійних підприємств та значні обсяги природних запасів сировини, а також можливості підвищення ефективності її функціонування. Якщо ознайомитись з оцінками експертів Українського центру економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова, можна дійти висновку, що найбільші резерви підвищення енергоефективності в чорній металургії «сховані» у виробництві чавуну (зниження питомих витрат приблизно на 25%, або 5 млн т у. п. / рік за обсягів виробництва на рівні 2013 р.) та виробництві сталі (зниження питомих витрат приблизно на 70%, або 1,5 млн т у. п. / рік за обсягів виробництва на рівні 2013 р.). При цьому, перспективи інвестування направлені лише у зниження енергоємності галузі становлять близько 200 млн грн [3, с. 38; 4].

Л. Горошкова наголошує на необхідності вирішення проблем науково-технічного розвитку металургійної галузі саме з огляду на її експортну орієнтацію, та як наслідок втрату позицій вітчизняних виробників на глобальних ринках через низькі технологічні уклади виробництва [5].

Профільне Міністерство економічного розвитку і торгівлі України визначає основні проблеми розвитку металургійної галузі, а саме; зниження вартісних показників продукції через глобальну конкуренцію, валютне регулювання /експорт чорних металів є основною статтею валютних надходжень України/, відшкодування податку на додану вартість (ПДВ) і, відповідно, відсутність фінансування та як наслідок передумов для просування експорту [6].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Металургійна промисловість залишається базовою галуззю для економіки України, тому усунення структурних деформацій та її модернізація є важливими передумовами для забезпечення економічного зростання та економічної безпеки держави. Але в Україні навпаки протягом тривалого часу зберігаються стійкі негативні тенденції у функціонуванні галузі, які лише поглиблюються на фоні погіршення соціально-економічної ситуації у східних регіонах країни. Найважливішими проблемами галузі є: відсутність системної державної підтримки

галузі та недостатність механізмів захисту вітчизняних виробників, руйнування виробничих потужностей внаслідок бойових дій на Донбасі, нерозвиненість внутрішньоторговельної та міжгалузєвої кооперації, незабезпеченість металургійних підприємств сировиною, технічна та технологічна відсталість, висока енерго- та ресурсоемність виробництва металопродукції.

Формулювання цілей. Незважаючи на значну чисельність публікацій щодо тематики економічної безпеки металургійної галузі питання забезпечення зовнішньоторговельної безпеки на ринку продукції металургії так і остається недостатньо вивченим.

Метою дослідження є обґрунтування пріоритетних напрямів та засобів забезпечення зовнішньоторговельної безпеки України на ринку продукції металургії.

Основним завданням дослідження є вивчення стану та потенціалу розвитку металургійної галузі України; окреслення та аналіз наслідків підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС для металургійної галузі; визначення впливу зовнішньоекономічної кон'юнктури на основні показники металургійної галузі; розгляд та визначення пріоритетів державної економічної політики щодо розвитку металургійної галузі та посилення її експортного потенціалу і зміцненні зовнішньоторговельної безпеки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Загальна характеристика ситуації, що склалась у металургійній галузі. Металургійна промисловість є однією з домінуючих бюджетотворюючих галузей української економіки, яка забезпечує значну частину валютних надходжень до державного кошику завдяки розвиненому експортному потенціалу. Так, частка металургії у структурі українського товарного експорту у 2016 р. була найбільшою серед усіх галузей промисловості (24,8%); частка експорту склала 63,0% загального обсягу реалізованої продукції галузі. У рейтингу «топ-10» експортерів за вер-

сією українського видання Forbes шість з десяти компаній представляють саме металургію [7].

Україна є нетто-експортером металургійної продукції – протягом 2012-2017 рр. сальдо зовнішньої торгівлі залишалось додатним. Проте аналіз динаміки зовнішньої торгівлі металургійною продукцією свідчить про катастрофічні втрати експортного потенціалу – обсяг експорту металургійної продукції у 2012-2017 рр. скоротився в 2,9 рази (табл. 1).

При цьому в 2017 р. експорт скоротився у 1,6 рази порівняно з попереднім роком. Обсяги імпорту в 2012-2017 рр. скоротилися в 3,2 рази. Як видно з таблиці більш високі темпи скорочення імпорту порівняно з експортом спричинили зростання коефіцієнта покриття експортом імпорту з мінімального за аналізований період значення 3,5 у 2015 р. до 4,6 у 2017 р. Скорочення експорту в 2017 р. було в першу чергу обумовлене значним з часів кризи 2008-2009 рр. падінням виробництва, яке за підсумками року становило 16,1%. Виробництво чавуну скоротилося на 11,9% до 21861,0 тис. т; напівфабрикатів, отриманих безперервним литтям, – на 20,4% до 11762,5 тис. т; прокату чорних металів – на 17,1% до 11945,3 тис. т. Як показує структура експорту металургійної продукції традиційно переважає частка чорних металів, яка зросла з 83,2% у 2012 р. до 85,3% у 2017 р. (табл. 2), що на тлі істотного скорочення частки виробів із чорних металів з 12,8 до 9,7% свідчить про сталу тенденцію до закріплення сировинної орієнтації українського експорту металургійної продукції та його примітивізації. Крім того, в експорті чорних металів третій рік поспіль скорочуються обсяги металопрокату – продукції з достатньо високою доданою вартістю. Загалом у 2017 р. експорт металопрокату у натуральному значенні скоротився порівняно з 2014 р. на 21,2% з 6,1 млн т до 4,8 млн т. Натомість експорт відходів та брухту чорних металів у 2017 р. становив 1,2 млн т, та зріс у 1,3 рази порівняно з попереднім роком та в 3,6 рази порівняно з 2014 р.

Таблиця 1

Динаміка зовнішньої торгівлі продукцією металургійної промисловості, 2012-2017 рр.

Показник	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Експорт млн. дол. США	17272,6	22032,4	18825,7	17525,2	15229,0	9470,7
Імпорт млн. дол. США	4090,0	5588,7	5179,8	4953,2	3324,4	2004,2
Сальдо млн. дол. США	13182,6	16443,7	13645,8	12572,0	11904,6	7466,5
Коефіцієнт покриття експортом імпорту	4,2	3,9	3,6	3,5	4,7	4,6

Джерело: [4]

Таблиця 2

Товарна структура експорту металургійної продукції України, %

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Чорні метали	84,6	83,7	81,4	81,7	84,7	85,3
Вироби з чорних металів	11,4	12,8	14,9	14,6	11,1	9,7
Мідь і вироби з неї	1,5	1,1	0,9	0,9	1,1	1,2
Нікель і вироби з нього	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Свинець і вироби з нього	0,1	0,1	0,1	0,2	0,2	0,2
Алюміній і вироби з нього	0,9	0,8	0,8	0,8	0,8	1,2
Цинк і вироби з нього	0,0	0,1	0,1	0,0	0,1	0,0
Олово і вироби з нього	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Інші недорогочінні метали	0,6	0,6	0,8	0,7	0,9	1,0

Джерело: розраховано за [6]

Товарна структура імпорту металургійної продукції є більш диверсифікованою. Частка чорних металів у ній поступово скорочується: якщо у 2012 р. вона становила 74,0%, то у 2017 р. – 60,2% (табл. 3). Натомість зростає частка кольорової металургії. Якщо у структурі українського експорту металургійної продукції частка кольорової металургії не перевищує 3,7%, то в імпорті частка кольорових металів значно вище – у 2017 р. вона становила 26,0%, збільшившись на 8,8 в. п. порівняно з 2012 р.

При цьому у структурі імпорту суттєво зростає частка алюмінію – з 7,5% у 2012 р. до 12,7% у 2017 р. при скороченні обсягів імпорту у натуральному вираженні зі 107,0 тис. т до 76,3 тис. т відповідно. Значні обсяги імпорту алюмінію та продуктів з нього обумовлені, в першу чергу, призупиненням у липні 2014 р. виробництва алюмінієвої катанки на визначальному підприємстві галузі – ПАТ «Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат» [8]. Інше провідне підприємство галузі, ТОВ «Миколаївський глиноземний завод», перебуває під контролем російського холдингу «РУСАЛ» та працює на імпортній сировині.

Як видно з аналізу, у споживанні підприємствами металопродукції на внутрішньому ринку України домінує вітчизняна продукція. Так у 2017 р. доля продажу металу вітчизняного виробництва у структурі оптового продажу підприємствами оптової торгівлі становила 83,3%, в тому числі феросплавів – 85,9%, плоского сталюого гарячекатанного прокату – 86,3%, плоского сталюого холоднокатанного прокату – 73,3%, металевих руд – 97,5%. Але, значно нижчими була торгівля частки сталі та кольорових металів вітчизняного виробництва, які становили 30,7 та 49,9% відповідно, що ще раз наголошує на значному ступені імпортозалежності у споживанні цих видів продукції на внутрішньому ринку.

Не зважаючи на досить високий ступінь насиченості внутрішнього ринку України вітчизняною продукцією його ємність все ж таки залишається незначною. Про це свідчить експортний вектор більшості провідних виробників металопродукції України, 40-90% обсягу реалізації яких становить експорт. Але, навіть при таких умовах виробничі потужності підприємств залишалися недозавантаженими.

Поточні можливості виробництва внутрішнього ринку металопродукції оцінюються експертами максимально в 10-11 млн т, але це всерівно майже втричі менше, порівняно з обсягами її експорту.

В структурі внутрішнього споживання металопрокату найбільша частка належить власне металургії (35%), підприємствам машинобудування (20%), металосервісним центрам, підприємствам малого будівництва та приватним споживачам металообробної галузі (понад 18%), підприємствам будівельної галузі (5%), автомобілебудівній галузі (2%), виробникам будівельних матеріалів (1%) [1].

Незначний попит на внутрішньому ринку аналітики пояснюють тим, що на протязі останнього часу відбулося падіння виробництва у тих галузях економіки, які формують пріоритетний попит на металопродукцію. Найнижче падіння було зафіксовано у сфері машинобудування (за підсумками 2016 р. – 14,1%). Попит на металопродукцію у будівельній галузі скоротився внаслідок кризового зменшення обсягів будівництва (у 2017 р. індекс будівельної продукції становив 87,7% до 2016 р.), що насамперед вплинуло на обсяги внутрішнього споживання металу. Ситуація на внутрішньому ринку змінювалась не на краще внаслідок загострення у 2014-2015 рр. збройного конфлікту на сході країни, де розташована основна частина виробничих потужностей металургії. Пошкодження залізничних колій та транспортної інфраструктури в зоні проведення бойових дій стало причиною унеможливлення поставок основних складових сировинних матеріалів (коксівного вугілля, коксу, залізорудної сировини) та відвантаження готової продукції практично на всі металургійні та коксохімічні підприємства Донбасу.

Обсяги реалізованої продукції металургійної галузі у 2016 р. порівняно з 2015 р. скоротилися у Луганській області на 62,6%, у Донецькій – зросли на 8,0%. Значне падіння обсягів реалізації у Луганській області пояснюється втратою найбільших промислових потужностей – на непідконтрольній Україні території залишилися такі промислові кити, як ПАТ «Алчевський металургійний комбінат», ПАТ «Алчевський коксохімічний завод», ПАТ «Стахановський завод феросплавів». Зростання обсягів виробництва у Донецькій області обумовлено тим, що 70% металопродукції області поставляє два металургійні комбінати – ПАТ «Металургійний комбінат "Азовсталь"» та ПАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча», які продовжують працювати на контрольованій Україною території. З восьми металургійних заводів на сході України знаходяться лише два – ТОВ «Краматорський металопрокатний завод» та ПрАТ «Костянтинівський металургійний завод». На контрольно-

Таблиця 3

Товарна структура імпорту металургійної продукції України, %

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Чорні метали	51,6	46,7	44,1	44,7	39,1	34,2
Вироби з чорних металів	22,4	20,0	24,3	24,0	25,3	26,0
Мідь і вироби з неї	4,0	3,8	3,2	3,0	2,4	2,4
Нікель і вироби з нього	2,0	4,5	4,2	4,7	5,3	5,4
Свинець і вироби з нього	0,7	1,3	1,1	0,7	0,3	0,3
Алюміній і вироби з нього	7,5	8,6	9,3	9,4	10,9	12,7
Цинк і вироби з нього	1,0	0,9	1,0	0,9	1,2	1,8
Олово і вироби з нього	0,2	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2
Інші недорогочінні метали	1,8	2,2	2,1	2,0	3,0	3,2

Джерело: розраховано за [6]

ваній бойовиками території перебуває також ПАТ «Харцизький трубний завод», який забезпечує 15% виробництва труб в Україні.

Наслідком такої ситуації стало значне, майже критичне погіршення фінансового стану більшості підприємств галузі. Якщо у 2016 р. окремі підприємства, що входять до холдингу «Метінвест» (ПАТ Металургійний комбінат «Азовсталь», ПАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча», ПАТ «Харцизький трубний завод», ПАТ Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь»), отримали прибутков, то вже у 2016 р. лише два з найбільших металовиробників – ПАТ «Запорізький металургійний комбінат Запоріжсталь» та ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» – залишилися прибутковими, тоді як переважна більшість підприємств даної галузі задекларували збитки. Перспективи розвитку імпортозаміщення у металургійній галузі у першу чергу залежать від повернення Україною контролю над окупованими територіями Донбасу, де розташовані основні металургійні потужності, адже без цих підприємств Україна ризикує досить стрімко втратити передові позиції на міжнародному ринку.

Більш того, відновлення повноцінної роботи існуючих металургійних підприємств повинно супроводжуватися зміщенням акцентів на виробництво продукції з більшою доданою вартістю, що насамперед дозволить скоротити імпорту в Україну металургійної продукції глибокого перероблення. Так, на світовому ринку попри багаторічний спад зберігається високий попит на металовироби, ринок яких зростає щорічно на 7% [9]. Недостатня номенклатура виробництва українськими металургійними компаніями продукції глибокого перероблення спричиняє залежність підприємств від її імпорту. В першу чергу це стосується сфери машинобудівних підприємств, які споживають близько чверті загального обсягу українського імпорту металургійної продукції. За підрахунками спеціалістів, саме через недосконалу номенклатуру продукції металургійні гіганти щорічно недоотримують близько 3 млрд дол. США [10].

Висновки та перспективи з даного дослідження. Згідно прогнозу експертів, протягом найближчих років на світових ринках зберігатиметься зовнішньоекономічна кон'юнктура, що більш за все не буде сприяти нарощуванню українського експорту металургійної продукції. За таких умов історія розвитку металургійної галузі України буде значною мірою пов'язана з розширенням внутрішнього ринку шляхом переорієнтації металургійних підприємств на задоволення внутрішніх потреб, а також, у першу чергу зниження залежності від змін кон'юнктури на світових ринках. Перспективи завершення анти-терористичної операції на Сході України поставлять перед країною завдання щодо проведення відновлених робіт, які потребуватимуть значного обсягу металургійної продукції, що сприятиме збільшенню її виробництва, в першу чергу з орієнтацією на внутрішній ринок. На сьогодні майже 70% металургійного фонду України потребує значної модернізації – лише виробництво устаткування для оновлення технологічної бази вимагає близько 200 млн. т. українського продукату. У середньостроковій перспективі збільшення

внутрішнього споживання металопродукції можливе також за рахунок заміни зношених нафтогазопроводів та трубопроводів у ЖКГ. За умови неухильного здійснення у майбутньому виваженої політики модернізації та реструктуризації української економіки активними споживачами української металопродукції можуть також стати авіабудівні підприємства, підприємства сільськогосподарського машинобудування та суднобудування [11, с. 53].

Виходячи з вищеведеного, можемо підсумувати, що незважаючи на існування глобальних викликів (зміна кон'юнктури світового ринку, воєнні дії на Сході України, підписання Угоди про асоціацію з ЄС) і внутрішніх проблем (зношеність інфраструктури, висока енергоємність виробництва, обмеженість фінансових активів вітчизняних підприємств), які формують загрози для стабілізації і розвитку металургійної галузі України, за належної державної підтримки вона має перспективи розвитку і утримання своєї ніші на глобальному ринку.

Пріоритетами державної економічної політики щодо розвитку металургійної галузі та посилення її експортного потенціалу і зміцнення зовнішньоекономічної безпеки мають бути :

- стабілізація та поступове розширення ніш на міжнародному ринку традиційної й високотехнологічної номенклатури продукції, зокрема диверсифікація ринків збуту металопродукції з наданням пріоритетів по ставкам до країн Північної Африки та Близького Сходу, зміцнення зв'язків з країнами ЄС, США і країнами Латинської Америки [13];

- посилення ролі держави як системного координатора імпортозаміщення шляхом узгодження програм розвитку галузей – споживачів металопродукції з можливостями металургії для збалансування структури внутрішнього попиту і виробництва металопродукції;

- розроблення Програми модернізації інфраструктури реального сектору економіки, яка передбачатиме заходи щодо заміни і оновлення зношеного металовиробничого фонду з критичним ступенем зношеності рухомого складу та шляхів сполучення «Укрзалізниці», тепломереж тощо з розміщенням замовлень на вітчизняних металургійних підприємствах;

- розроблення та затвердження «Державної програми розвитку та реформування гірничо-металургійного комплексу України на період до 2025 р.», яка передбачатиме механізми створення імпортозамінних виробництв шляхом розвитку інноваційної інфраструктури та науково-технічного забезпечення галузі, комерціалізації наукових розробок, налагодження ефективної співпраці між державою, бізнесом та наукою у створенні повних технологічних циклів виробництва та залученні приватних інвестицій;

- організація системної співпраці з міжнародними інституціями, що займаються розвитком промисловості (наприклад, Комісія ЄС та утворена Україною спільно з нею Робоча група зі сталі), з метою впровадження у промисловому комплексі України європейських стандартів та систем контролю, нових технологічних регламентів, критеріїв оцінювання енергоефективності та енергозбереження тощо [15];

– забезпечення розслідування та припинення випадків неконкурентної поведінки компанії щодо зловживання монополієм становищем на ринку металопродукції та сировини у вигляді штучного завищення тарифів, недружніх поглинань тощо;

– прийняття пакету законів щодо стимулювання розвитку металургійної галузі (обмеження обсягів експорту металобрухту, скасування мита на його імпорт, запровадження механізму аукціонного продажу металобрухту);

– створення ефективного внутрішнього ринку перероблення та використання вторинної сировини (металолому, пластику, паперу, відходів харчової та деревообробної промисловості) з метою розбудови екологічної ресурсоефективної промисловості на засадах циркулярної економіки;

– проведення комплексного аналізу ефективності підвищення протягом останніх років тарифів на залізничні вантажні перевезення та прийняття на цій основі рішення щодо еконо-

мічної доцільності їх підвищення у майбутньому або за провадження альтернативної практики прив'язування тарифів до галузевих індексів, розрахованих на основі цінових котирувань на сировинні товари на провідних світових біржах;

– удосконалення інфраструктури реалізації української металопродукції на внутрішньому ринку шляхом створення віртуальних торговельних майданчиків для промислових підприємств, запровадження системи моніторингу та прогнозування кон'юнктури внутрішнього ринку;

– ініціювання інвестиційних проектів з будівництва компактних виробництв, головною перевагою яких є гнучкість та виробництво продукції з високою доданою вартістю невеликими партіями (наприклад, виробництво спеціальних сталей і сплавів, титанових сплавів та прокату, алюмінієвої фольги, створення нових видів цирконієвої продукції підвищеного попиту, каліброваного прокату, гнутих профілів), що є економічно невідповідним для великих металургійних підприємств.

Список літератури:

1. Точилін В.О. Вертикально-інтегровані структури гірничо-металургійного комплексу України: стан та напрями розвитку / В.О. Точилін, В.В. Венгер / Вісник ОНУ ім. І.І. Мечникова. – 2013. – Т. 18. Вип. 3/1. – 64 с.
2. Волков В.П. Моделювання параметрів економічної безпеки металургійної галузі / В.П. Волков, Л.А. Горошкова // Економіка та менеджмент – 2016: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку. – Том 2. – Металлургия в Украине [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://metallurg.in.ua/news/compauiy>.
3. Нова енергетична стратегія України до 2020 року: безпека, енергоефективність, конкуренція / Варіант для обговорень з громадськістю. – К.: Центр ім. О. Разумкова, 2015. – 83 с.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Горошкова Л.А. Стан структури економічної безпеки металургійної галузі / Л.А. Горошкова // Економіка та управління національним господарством. – 2015. – Вип. 1. – Т. 1. – С. 191-196.
6. Рейтинг Forbes: топ-10 українських експортерів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forbes.ua/business/1410419-rjting-forbes-top-10-ukrainskili-cksportrov>.
7. Агентство з розвитку інфраструктури фондового ринку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://smida.gov.ua>.
8. Алексей Смирнов. Вывозит лом из страны нельзя [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.niinproni.com.ua/articles/198358.html>.
9. Пріоритети інвестиційного забезпечення структурних реформ у промисловості України / [Собкевич О.В., Шевченко А.В., Сухоруков А.І., Белашов С.В.]. – К.: НІСД, 2014. – С. 26-27.
10. Китай не спешит сокращать мощности в металлургии [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.miiiprom.com.ua/iiews/212463.html>.
11. Мита стосуватимуться продукції Нікопольського, Запорізького та Стахановського заводів групи «Приват». – ЕЖ ввела пошліни на ввоз ферросплавов из Украины. – СМІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niinprom.com.ua/news/211823.html>.
12. Донбас і Крим: ціна повернення: [моногр.] / За заг. ред. В.П. Горбуліна, О.С. Власюка, Е.М. Лібанової, О.М. Лященко. – К.: НІСД, 2016. – С. 135.
13. Украинская металлургия: современные вызовы и перспективы развития : [моногр.] / [А.И. Амоша, В.И. Большаков, А.А. Минаев и др.]; НАН Украины. – Донецк, 2016. – 114 с.

Денисюк А.В., Зинченко О.А.

Днепропетровский национальный университет имени Олеся Гончара

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ МЕТАЛЛУРГИЧЕСКОЙ ОТРАСЛИ УКРАИНЫ НА МИРОВОМ РЫНКЕ

Аннотация

Проанализировано состояние и потенциал развития металлургической отрасли Украины на мировом рынке. Рассмотрены последствия заключения Соглашения об ассоциации между Украиной и ЕС для металлургической отрасли. Выявлено влияние внешнеэкономической конъюнктуры на развитие металлургии и её основные проблемы. Сделаны выводы относительно государственной экономической политики развития металлургической отрасли, усиления её экспортного потенциала и укрепления внешнеэкономической безопасности.

Ключевые слова: металлургическая отрасль Украины, мировой рынок, внешнеэкономическая безопасность, металлургическая продукция, государственная программа, реальный сектор экономики.

Denisyuk A.V., Zinchenko O.A.

Oles Honchar Dnipro National University

PROBLEMS AND PROSPECTS OF THE DEVELOPMENT OF THE METALLURGICAL INDUSTRY OF UKRAINE IN THE WORLD MARKET

Summary

The state and development potential of the metallurgical industry of Ukraine in the world market are analyzed. The consequences of the conclusion of the Association Agreement between Ukraine and the European Union for the metallurgical industry are considered. The influence of the external economic situation on the development of metallurgy and its main problems has been revealed. Conclusions have been made regarding the state economic policy of the development of the metallurgical industry, strengthening its export potential and strengthening foreign economic security.

Keywords: metallurgical industry of Ukraine, world market, foreign economic security, metallurgical products, state program, real economy.